

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 113. Innocentii XI. Papæ epistola ad Franciæ Regem circa Urbanistas
Moniales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

„usurpent, & denique quicumque æqui Sæc. XVII.
 „iustique amantes sunt, Deum ex ani- A. C. 1679.
 „mo benedicent, ubi intellexerint, Pa-
 „ternitatem Vestram auctoritatem suam
 „persuadendo Regi interponere, ut Re-
 „galia intra fines a Majoribus suis ob-
 „tentos, & a Lugdunensi Concilio
 „(quod extendi eam vetuit) concessos
 „contentus esse velit.,

„Finio, mi Pater, nec aliud ad-
 „jungo, quam esse utique Charitatis
 „Vestrae, pacem tandem concedere
 „Episcopo septuaginta annos nato,
 „quadraginta pastorales infulas susti-
 „nenti, & ultimas horas præstolanti;
 „nec amplius pati viros selectæ virtu-
 „tis, Deoque speciali ratione consecra-
 „tos, quique cum tanta omnium ædifi-
 „catione illius se obsequio addixerunt,
 „ab iis tam sæva persecutione pulsari
 „dissiparique, qui se vitæ Regularis
 „hostes profitentur. Spero equidem,
 „me Deo propitio usque in extrema
 „fidelem fore, nec cessabo esse, quid-
 „cunque tandem a Paternitate Vestra
 „adversus mihi contigerit.,

§. CXIII.

*Innocentii XI. Papæ epistola ad Fran-
 ciæ Regem circa Urbanistas
 Moniales.*

Bb 4

Ad

Sæc. XVII.
A. C. 1679.

*Esprit
d'Arn.
part. I.
pag. 407.*

Ad nuperas, quas Innocentius Papa in Urbanistarum Monialium causâ perscripserat, literas Tolosanus Archiepiscopus nullum dedit responsum: Res tamen Ludovicus Estræo Franciæ Oratori præcepit. ut illas Moniales, quas ipse nominaverat, aut imposterum tanquam Abbatissas nominaturus esset, Apostolico diplomate confirmari curaret: idipsum quoque Rex a Pontifice petebat, iterato datis ad eundem literis, ad quas tandem Innocentius Papa hunc in modum die decima nona Julii respondit: „Ubi primum divinæ bonitati visum fuit, humilitatem nostram, „vocare ad Ecclesiæ Catholicæ gubernacula, hoc est, ad munus & sua amplitudine gravissimum, & temporum, „iniquitate, molestiarum periculorum, „que plenissimum, ex innumeris difficultatibus, quæ se nobis operi manum admoventibus obtulere, non ultimo numeranda loco est Majestatis, „tuæ petitio per dilectum Filium nobilem Virum Ducem d'Estrées Oratorem tuum, deinde etiam per Regiæ literas tuas nobis exposita, ut Monasteriis Ordinis Minorum Sancti Francisci Urbanistarum, ut nuncupant, „Sanctimoniales illas, quæ a te nominatæ fuerant, quæque deinceps nominarentur, Pontificio diplomate præficeretur.

„ficeremus. Cum enim ad Christia- Sæc. XVII.
 „nam Reipublicam in tanta rerum A. C. 1679.
 „perturbatione bene gerendam, neces-
 „sariam nobis fore videremus operam
 „inprimis tuam, qui & propter exi-
 „miam pietatem velles, & propter ex-
 „cellentissimam authoritatem ac floren-
 „tissimas Regni tui opes posses sollici-
 „tudinem nostram strenue juvare, ac
 „propterea magnopere cuperemus dare
 „opportunitates, animum tuum satis
 „per se ad magna ac præclara propen-
 „sum magis etiam omnibus paternæ
 „Charitatis officiis incitandi; merito
 „doluimus, eorum culpa, qui te ad ta-
 „lia petenda impellerent, cum tamen
 „ex muneris sui debito, nihil ipsos nisi
 „rectum, honestum, sanctum, Ecclesiæ
 „Salutare, dignum denique Rege ma-
 „ximo & Christianissimo apud te loqui
 „vel monere par esset, eo nos adduci,
 „ut vel ab Apostolici Ministerii officio
 „discedere (quod neque tu ferres) vel
 „parum secunda postulatis tuis responsa
 „dare (quo nihil accidere nobis potest
 „in vita tristius) cogeremur. Qui qui-
 „dem homines, an ita se gerendo laudi
 „dignitatisque tuæ & Galliæ felicitati
 „satis inserviant, singulari solertiæ ac
 „sapientiæ tuæ considerandum relin-
 „quimus. Eos sane non solum tibi
 „autores fuisse accepimus, rem postu-

Bb 5

„lan-

Sæc. XVII. „landi nullo jure, nulla æquitate, nulla
 A. C. 1679. „canonica consuetudine subnixam; sed
 „cum aliquot egregii, pii doctique, &
 „vere tuæ laudis amantes viri, quibus
 „Parisiensis Aula abundat, in confi-
 „lium a te adhibiti, aliud omnino sua-
 „derent, & non minus suffragiorum
 „numero, quam rationum pondere la-
 „nior Sententia vicisset, tantum apud
 „aures tuas belli pacisque negotiis di-
 „tractas callidis insinuationibus va-
 „luisse, ut ad ea decernenda descende-
 „res, quæ ipsi consulissent. Non o-
 „misimus itaque, tum per Apostolicum
 „Nuntium, tum per Oratorem tuum
 „significare, quam graviter ac moleste
 „ferremus, quod sine aperta Sacrorum
 „Canonum (quorum te defensores
 „profiteris) injuria, & sine gravi Ur-
 „banistarum jactura, vel potius ruina,
 „votis tuis annuere non liceret: Spe-
 „rantes te, re melius cognita & per-
 „specta, æquissimo animo ab incepto
 „destitutum, permissurumque, ut Or-
 „do ille suis institutis, suis moribus
 „viveret, qui a Sanctissimo Viro Fran-
 „cisco Assisiæ primum erectus, mox
 „a Sanctæ memoriæ Urbano IV. Præ-
 „decessore nostro, ad enixas Sancti Lu-
 „dovici Prædecessoris itidem tui præ-
 „ces instauratus, & novis Constitutio-
 „nibus ordinatus, per quadringentos

„amplius annos tanta cum Christianæ Sæc. XVII.
 „humilitatis & Sanctimonix laude in A. C. 1679.
 „Gallia florisset. Verum omni officio
 „nostro, omni iustitiæ respectu, & de-
 „bita huic sanctæ Sedi a Regnis Ca-
 „tholicis obedientia potiores fuisse eo-
 „rum, quos diximus, hominum cona-
 „tus, eventus docuit. Nam ea post-
 „modum edita decreta cognovimus, &
 „quidem Regio tuo nomine inscripta,
 „quibus ad hanc diem, inaudito exem-
 „plo & piis omnibus horrorem incu-
 „tiente mandabatur, ut Moniales ad
 „Abbatissatus Urbanistarum a te no-
 „minatæ, quæ plures numerabantur,
 „in bonorum Monasterii possessionem
 „illico inducerentur, & ab Episcopo ac
 „ab Ordinis sui Prælato instituerentur.
 „Neque multo post delatæ ad nos fuere
 „a pluribus Monasteriis aliæ super alias
 „Urbanistarum querelæ, venisse ad se
 „nominatas a Rege ex alio non solum
 „Monasterio, sed etiam Ordine cum
 „Regiis nominationis tuæ literis, &
 „literas prosequenti ingenti Satellitum
 „& militum manu. Cumque persua-
 „dere sibi non possent, ut in tantum
 „scelus atque Ordinis sui dedecus &
 „perniciem eas admitterent, impetum
 „repente factum in Monasteriis, &
 „multa aspera & inaudita adversus Mo-
 „niales patrata fuisse: in præsens vero
 „ita

Sæc. XVII. „ita tractari se, ac si in captivitatem
A. C. 1679. „& servitutem abductæ essent. Com
 „tamen eæ, quæ tam sacrilego ritu
 „initiatæ sunt Abbatissæ, abdicata &
 „proscripta eximia illa & perfecta hu-
 „militate ac paupertate, quas Sancti
 „Francisci Regula, & Urbani IV. Con-
 „stitutio tam impense præcipiunt, &
 „sine quibus omnem illius familiæ di-
 „sciplinam labi & corruere necesse est,
 „in nequiores sæculi morem superbe
 „ac licenter, & profano plane cultu
 „luxuque vivant. Reputet Majestas
 „tua, quam intimo paterni doloris sen-
 „su afficiamur, tam inhumaniter atque
 „indigne tractari videntes florem illum
 „Ecclesiastici germinis, coronam &
 „gaudium nostrum lectissimas Virgines,
 „quæ sæpe lacrimis & precibus suis
 „de irati Dei manibus extorquent im-
 „minens populis meritæ ultionis fla-
 „gellum, neque cessant pro tua & Re-
 „gni istius Salute ac felicitate Divinam
 „clementiam exorare: dubitare nos
 „non patitur perspecta pietas, & ma-
 „gnitudo animi tui, hæc non solum
 „injussu tuo, sed etiam te incio pa-
 „trari. Sed neque filere nos patiuntur
 „vel præsens calamitas & propinquior,
 „si remedium differatur, interitus San-
 „ctissimi Ordinis, vel tam impie atque
 „audacter pessumdata hujus sanctæ Se-
 „dis

„dis auctoritas, & legum rerumque Sæc. XVII.
 „sacrarum reverentia in tuo præsertim A. C. 1679.
 „Regno a tuis administris, fospite at-
 „que incolumi te Rege Christianissimo.
 „Quamobrem, quas in sinu nostro que-
 „relas deposuere, paternam opem im-
 „plorantes sanctæ Moniales Urbanistæ,
 „eas in sinum tuum nos refundimus,
 „Fili charissime, & Urbanistarum la-
 „crimis addimus nostras, si quas no-
 „bis reliquas fecit tot afflictæ Reipu-
 „blicæ Christianæ calamitatum & præ-
 „sentium sensus, & metus futurorum.
 „Per tuam te & clarissimorum Regum
 „Majorum tuorum eximiam pietatem,
 „& in Apostolicam Sedem Observan-
 „tiam, per irriguum erga Te & Regnum
 „tuum cælestis beneficentiæ fontem,
 „per inclitam bello dexteram jam pri-
 „dem assuetam, & nunc maxime, uti
 „speramus, parantem bello Domini
 „præliari; per paternam denique no-
 „stram erga te charitatem, cupidissi-
 „mam laudum atque ornamentorum
 „tuorum rogamus, obsecramusque,
 „prohibe hanc a Sanctimonialibus Ur-
 „banistis injuriam, sed & flatu tuo
 „componere tempestatem, qua misere
 „jactantur: redde illas pristinæ quieti,
 „redde legibus & Institutis suis, quibus
 „se religiosa Professione Deo devove-
 „runt, & magna cum ædificatione huc-
 „usque

Sæc. XVII. „usque vixerunt: tuere beneficium,
A. C. 1679. „quod a Sancto Ludovico accepere;
 „ne secus faciendo tam illustre illius
 „facinus improbare videaris, cujus
 „exemplum in sacris expeditionibus,
 „ad quas te vox nostra, pietas tua &
 „publica vota vocare non desinunt,
 „æmulandum tibi proposuisti. Illud
 „præterea vehementer mirati sumus,
 „non defuisse, qui auderent editis etiam
 „& vulgatis per Galliam libellis infir-
 „nuare Majestati tuæ, tibi ad hujus-
 „modi Sanctimonialium Monasteria Ab-
 „batissas nominandi jus esse; cum te
 „men & magnæ apud Gallos auctori-
 „tatis Jurisconsulti, potentia & ma-
 „gnitudini Regum suorum addictissimi,
 „& Regii Administri maximi nomi-
 „nis, tum propter excellentem virtute-
 „tem, tum propter eminentissimam
 „quam consecuti postea sunt dignita-
 „tem, qui digne denique in hac Aula
 „Oratoris Gallici munus exercuerant,
 „memoriæ constanter prodiderint, nul-
 „lum ad mulierum Monasteria nomi-
 „nandi jus Regibus competere; quod
 „& optima legum interpretes diuturna
 „observantia comprobavit, & Reges
 „iplos non semel in generalium Comit-
 „tiorum decretis, & in suis ad Ro-
 „manos Pontifices literis confessos in-
 „genue fuisse, ex quibus multiplici
 „Gal-

„Gallorum Auctorum testimonio astrui- Sæc. XVII.
 „tur uti ex nostris tabulariis liquido con- A. C. 1679.
 „stat, sicut ex tuis quoque constare
 „pro certo traditur. Addunt superio-
 „ris ævi scriptores apud vos celeberrimi,
 „cum relatum Julio III. Romano Pontifici
 „esset, Henricum II. aliquid movere de jure
 „nominandi ejusmodi, excanduisse vehementer
 „Julium, ei- que placando, Henricum publico
 „documento omni prætenso juri renuntiasse.
 „Quid Majestas tua facturum fuisse Julium
 „putat, si non solum ali- quid movisset
 „Henricus, sed nominatæ Abbatis- sæ alterius
 „Ordinis & Monasterii, & moribus ab instituto
 „Monastico alienis, immis- sæ in possessionem
 „fuis- sent, armata vi, aliisque patrat-
 „is gravibus & atrocibus, quæ supra
 „memoravimus? Nos tamen ista libenter
 „obliviscemur, si Majestas tua omnia,
 „ut æquum, in priorem statum quam
 „primum reponi curaverit. Sed con-
 „quiescere interim cor nostrum non potest,
 „cogiturque vox paterna erumpere,
 „dum tam dilectas nobis in Christo
 „filias, pupillas quodammodo oculorum
 „Dei, tam graviter violenter- que vexari,
 „sua quiete, suis legibus, vetere disciplina,
 „omni denique Spirituali solatio,
 „alimentis etiam, & ipso, si fieri posset,
 „cælesti Sponso suo „spo-

Sæc. XVII. „spoliari videmus. Æquo animo feras,
A.C. 1679 „Fili charissime, si longiores fuimus,
 „si dolori atque amaritudini nostræ a-
 „pud te, a quo lenimentum merito pe-
 „timus, & paterna fiducia præstolamur,
 „liberalius indulgimus. Nostra est ista
 „cura, nostra, imo Christi res agitur;
 „ovēs Christi sunt, pretioso ejus san-
 „guine redemptæ, peculiari dilectione
 „fidei ac sollicitudini nostræ creditæ:
 „non patiemur, quantum quidem Deo
 „opitulante in nobis erit, eas de veteri
 „statu suo & legitima possessione tur-
 „bari, ac de materno quodammodo sa-
 „cro divelli, animam libenter pro ipsa-
 „rum Salute boni Pastoris exemplo pe-
 „situri. Non possumus denique Dei
 „causæ, & Pastoralis officio nostro de-
 „esse. Quamvis autem & æquum om-
 „nino sit, & perpetuo in Ecclesia Ca-
 „tholica more receptum, ut Pontificia
 „responsa non ad examen revocentur,
 „sed humili obsequio excipiantur custo-
 „dianturque, nonnullas dissertationes
 „isthic compositas, & per Oratorem
 „tuum nobis traditas, quasi præclaros
 „juris tui testes ac vindices, a Viris
 „pietate & eruditione præstantibus, &
 „harum imprimis rerum peritissimis ex-
 „minari mandavimus; qui omnibus
 „mature perpensis, responderunt, nihil
 „in eis novi afferri, quodque non fuerit

„a justæ causæ defensoribus multo ante Sæc. XVII.
 „rejectum, neque mereri, ut earum A. C. 1679.
 „ratio habeatur: idipsum nos, inqui-
 „rendo & scrutando singula, plane com-
 „perimus; ac propterea eundem Ora-
 „torem tuum, cum proxime ad nos
 „accessit, requisivimus, ut de his Ma-
 „jestatem tuam diligenter edoceat, no-
 „stramque propensissimam erga te vo-
 „luntatem, & constans perpetuumque
 „de te & de tuo inclito Regno bene
 „merendi studium prolixè testetur.,,

§. CXIV.

*Innocentii XI. epistola ad Episcopum
Apamiensem.*

Interim Apamiensis Episcopus hoc rur- *Gall. vind.*
 sus anno omnibus, qui Regaliarum *p. 266. Dis-*
 obtentu in quoddam suæ Diæcesis be- *fert. x. §. 8.*
 neficium involaturi essent, anathema
 intentabat, simulque suum Clerum,
 gregemque a perversis morum doctri-
 nis ac corruptelis vindicare, pastoralis
 vigilantia satagebat: verum hoc ipso
 suo fervore illorum, qui laxioris do-
 ctrinæ, ac Regaliæ Patroni erat, invi-
 diam, ac vexandi pruriginem acue-
 bat, novis inde calamitatibus oppres-
 sus: re comperta Innocentius Papa
 hunc Episcopum rursus consolari, at-
 que ad constantiam excitare haud de-
Hist. Eccles. Tom. LXIV. Cc stitit,